

Brieven, Gelden, enz., moeten *franco* worden ingezonden.

Elken regel meer.....	20
22221. voor elke advertentie en herhalin 2....	25

Bij dit Nummer behoort een Bijvoegsel.

Totaal f 319.04½

Op hare kennisgeving van de aanvankelijk ingekomen gelden, heeft de Redactie, van wege de Commissie, voor Schokland opgerigt, de vurigste be-
gining van dankbaarheid ontvangen, en het is haar een genoegen dezelve,
langs dezen weg, aan de edelmoedige gevers over te brengen, met wier
bijdragen reeds nu in de bestaande behoefte ten deele wordt voorzien. Bij
de dankbetuiging echter, is ook de verzekering gevoegd, dat de nood op
Schokland hoven alle beschrijving vroet is, en de commissie uit dien
hoofde, met vertrouwen op de liefdadigheid van den landgenoot verder
hare hoop blijft vestigen. Moge deze kennisgeving velen opwekken, om
medel naar zijn vermogen, bij te dragen tot afwendung der bedroevende ge-
bedden, welke de diepe armoede en het volslagen gebrek, uit mislukte
vischvangst, voor de nijvere bewoners van Schokland ontstaan, in den na-
derenden winter zouden kunnen te weeg brengen. Hij, die de liefde zelver is,
zal het geschenken zegenen en gedenken.

En maar weinige regelen lezen wij: «SINDS VIER EEUWEN is «*Lucemburg met België vereenigd.*» Zonderling, dan, dat niet die vereeniging van vier eeuwen, maar eerst *de tijd* (van onzent acht jaren) weder het ontwerpen van het tractaat, de geduchte *snijge* banden zou gevestigd hebben!

(1) Zie *Goed uit Kwaad*, in den *Avondbode* van 25 September.
(2) Zie *Avondbode* van 19 November, Tweede Editie.

MIJN GOEDE VRIEND.

Wij zijn beide in dezelfde stad en ook op denzelfden dag van het jaar geboren. Mijn vader was een rijk grondbezitter; de vader van LOUIS, slaarentegen, een arm koopman, die bij ons inwoonde. Maar de moeder van LOUIS en de mijne waren met elkander opgevoed, en door een langdurige gemeenzaamheid was alle ongelijkheid van geluksgoederen opgeheven geworden.

Toen wij nog ons eerste onderwijs genoten, mijn goede vriend en ik, waren wij aanhoudend in elkanders gezelschap; zoo knoopen wij, met het toenemen van onze jaren en onze krachten, een naauwer verkeer aan, en bleven bestendig makers.

Toenmaals was LOUIS reeds meer ontwikkeld en sterker dan ik. Ik was niet bevreesd voor hem; maar ik schroomde zijne wenschen te we-

werd op het *Gymnasium* gebracht, en LOUIS kreeg te gelijker tijd zoo veel geld, dat hij zijn schoolmakker kon worden. Hij beminde den arbeid niet, het leeren viel hem zwaar; maar ik vervaardigde voor hem zijne opstellen en overzettingen: waardoor het gebeurde, dat ik hem eene der hoven-plaatsen bezorgde, terwijl ik altijd de laatste bekleedde. Wanneer de ordepriester hem voor zijne traagheid wilde tuchtigen, gaf hij hem strafwerk, dewerzij hem voor zijne traagheid wilde tuchtigen, gaf hij hem strafwerk op; maar dan had mijn arme goede vriend weder geduchte hoofdpijn, of bad zich eene hand verstuikt: en ik stelde er genoegen in, mij, gedurende de uren van nitspanning af te zonderen, om hem van den last, welke hem onbelegd was, te ontslaan.

Toen onze studien op het *Gymnasium* afgeploopen waren, ging LOUIS, ondersteund door eenige rijke personen van invloed, wier deelneming hij zich had weten te verwerven, naar *Parijs*, om zijne studien te voltooien. Ik vergezelde hem en wij namen eene gemeenschappelijke woning, waar wij verbleefden tot het oogenblik, dat wij ons kudden scheiden.

Maar het is met die vereeniging van vier eeuwen juist even zoo gelegen als met de gewaande voorwaarde der onverwijldc uitvoering van het traactaat. Noch de eene, noch de andere, hebben immer enig aanzijn gehad, dan als eene loutere schijn in de verbeelding dergenen, die daarin eeneu schijnground voor hunne beweringen meenden te vinden.

Die provincie (Luxemburg), zoo heet het verder, — hoewel met den naam van Groothertogdom bestempeld, — is nooit als een Duitsche Staat bestaand; *de organieke en publieke acten van het Gouvernement der Nederlanden hebben de negen Zuidelijke Provinciën gevestigd, ooreenkomstig derzelve vroeger bestaan, zonder eenig onderscheid ten aanzien van Luxemburg* daar te stellen.

Wat die laatste stelling betreft, zoude aan de stellers van het Adres te vragen zijn, of zij de Grondwet en de Weener Congres-Acte niet als *organiek* willen beschouwd hebben. De *Weener Congres-Acte*, nu, ONDERSCHREIDT wel zeer uitdrukkelijk, in art. 67, het aan den Souvereinen Vorst der Vereenigde Nederlanden, thans Koning der Nederlanden, afgestane gedeelte van het oude Hertogdom Luxemburg, als door hem en zijne opvolgers ten eeuwigdijge te bezitten, onder de benaming van Groothertogdom, en als een der *Staten van het Duitse Verbond*, met al de prerogatieven en privilegiën der overige Duitse Vorsten, in vergoeding voor de Vorstendommen Nassau-Billenburg, Siegen, Hadamar en Dietz. De *Grondwet*, ook, ONDERSCHREIDT niet minder uitdrukkelijk, reeds in haar eerste artikel, de provincien optellende van Noord- en Zuid-Brabant tot Drenthe toe, en dan eerst daarbijkvoegende, dat het *Groothertogdom Luxemburg*, als met het Koninkrijk der Nederlanden onder dezelfde Souvereiniteit gesteld, door dezelfde Grondwet zal beheerscht worden, *bekhoudens* deszells betrekkingen met het Duitse Verbond. En evenzeer onnaauwkeurig is het zeggen, dat de negen zuidelijke provincien zouden zijn daargesteld *overeenkomstig derzelver vroeger bestaan*. Zuid-Brabant, Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen, Henegouwen en Antwerpen behielden, wel is waar, de begrenzingen van de veroverde Fransche departementen *de la Dyle, de l'Escaut, de la Lys, de Jemmapes en des deux Netes*. Doch de provincie Limburg werd zamengesteld uit het gansche Fransche departement *de la Meuse Inférieure*, MITS-GADERS de aan het Koninkrijk toegevoegde gedeelten van het departement *de la Roër*. Die van Limburg uit het territoir van het departement *de l'Ourthe*, ~~en het daarvan behorende het tracé van het Weener Congres-acten~~ *afgecheiden* ~~door de Reunions van 1815 en 1816~~ *gemaakt* ~~van de provincien van Limburg en Meuse~~ *godeer*. ~~Die van Limburg en Meuse~~ *voor* 200 VERRE di niet tot het Groothertogdom Luxemburg betrokken was. *Het Groothertogdom*, eindelijk, volgens de begrenzing, daarvoor bepaald bij art. 68 der Congres-Acte, en wel in deze bewoordingen: «Het Groothertogdom Luxemburg zal bestaan uit al het grondgebied, gelegen *tusschen* het Koninkrijk der Nederlanden, Frankrijk, de Maas,» enz., — al wederom, zoo men ziet, met zeer uitdrukkelijke onderscheiding van het Groot-hertogdom en het Koninkrijk.

Eene derde, en op geene betere gronden rustende, bewering, in het adres, is, dat de *militaire* regten der Duitsche Bondsvergadering, (met welker erkenning alzoo, België, meenen de representanten, in alle opzigten heeft kunnen volstaan,) de *eenige* exceptionele regten zouden zijn, te dien opzichte bestaande.

zigte bestaande. En men denke niet, dat de Belgische representanten dit alles zoo maar uit de lucht gegrepen hebben. De oorspronkelijke uitvinder er van was de **consuls** door de scheppende **kracht** der revolutie tot een' diplomaat ge-
worden advocaat, Sylvanus van de Weyer, die, onder het regentschap van Surlet de Chokier, dezelfde **begrippen** ontvouwd in eene *memoire*, aan het toenmalig *congres National* ingeleverd, namens het *committé diplomatique*, en aanvangende met de woorden: *La province de Luxembourg faisait une partie integrante de l'ancienne Belgique; elle wa jamais eu, avant 1814, de relations particulières avec l'Allemagne*, — eene magtspreuk, waarvan het ijdele al aanstonds in het oog valt, vermits de onderstelde Mogendheid, welker schijn men telkens, onder die benaming van *ancienne Belgique*, schijnt te willen oproepen, nooit aanwezig heeft gehad.

Maar de geschiedenis leert, dat Luxemburg zelfs nooit tot de voormalige Oostenrijksche Nederlanden heeft behoord.

het oude Hertogdom Luxemburg, meerendeels de bestanddeelen van het tegenwoordige Groot-Hertogdom bevattende, bestond, tijdens deszelfs overwinning door de Fransche republiek, uit de landschappen, gelegen tusschen de

een twist over staatkunde gehad; en zelfs met een officier van de ondegarde. Hij verheef den roem van NAPOLEON tot aan de wolken: waar tegen ik staande hield, dat NAPOLEON een nietsbetekenend generaal was, wanneer men hem met den hertog VAN ANGOULEME vergeleek. De strijd werd gedurig heviger, en de bedoelde officier heeft zich op eene wijze tegen mij gedragen, die ik niet duldten kon: ik heb hem mitgedaagd. Nu kent gij mijn moed en mij genoegzaam, om te weten, dat het een genoegoen voor mij zou zijn, dien suorker eene duchtige les te geven; maar juist morgen, juist op het uur, dat voor mijn duel bepaald is, moet ik mijne doctersdisputatie houden. Mijn geheel toekomstig lot staat op het spel, wanneer ik niet tot die vergadering ik weet niet, hoe ik er mij uit zal redden!»

Bij den aanblik van den goeden jongeling, die zoo op den scheidsweg tus-
schen plicht en eer stond, voelde ik mij straks van eene gorde en edele ge-
dachte vervuld. «Goed,» zeide ik, «gij moogt disputeren: en wijl de
officier volstrekt wil vechten, zal ik hem voldoening geven.» «Ach, gij
zijt mijn beschermengel, mijn reddende *Genius*,» riep de goede LOTS uit
en klemde zich aan mijne borst. «Ik neem uw grootmoedigen aanbod aan
doch alleen onder één beding, dat het mij vergund zal zijn, bij gelegen-
heid, gelijk met gelijk te vergelden:» en nadat hij mij naauwkeurig tijd en
plaats had aangewezen, waar de officier zich zou laten vinden, verliet hij mij.

Den volgenden morgen ging ik naar de kampplaats. De officier schoot mij een kogel door de dij, en ik moest twee maanden lang het bed houden. Ik moet uit liefde tot de waarheid bekennen, dat Louis gedurende die tijd alle mogelijke zorg voor mij toonde. Hij bragt dagelijks enige uren bij mij door: en daarmede nog niet tevreden, noo ligde hij zijne vrienden om te ontbijten, en pinch te drinken in mijne kamer; ofschoon ik nu ook die kleine uitgaven betaalde, was ik daarom niet te minder dankbaar voor de bewijzen van zijne verknochtheid.

Eenige weken na mijne volkomen herstelling, kwam LOUIS eens zee-
vroeg bij mij, en zeide: «ik heb het ontwerp tot eene heerlijke reis naar
Schotland, waarover ik zoo iets schrijven wil, en den grond leggen tot
mijnen roem. Ik heb hiertoe ten hoogsten twee of drie duizend franes noodig.
dijg, welke daarna honderdvoudige vruchten zullen dragen.» Ongelukkigheid
wijze was ik op dat oogenblik niet ruim bij kas. De visites van de genees-
heeren, die ontboden en vuchartierten, gedurende mijne onpasselijkheid,

Maas en de Moezel, en begrensd ten Oosten door het Keurvorstendom Trier, ten westen het Bisdóm Luik, ten zuiden Champagne en Lotharingen, ten noorden normaal's Luik en de Hertogdommen Limburg en Gulik.

Bij de verbroekeling van het Romeinsche rijk, waren die landschappen den Franken ten deel gevallen, en tot het Koninkrijk Austrasie, naderhand Lotharingen, betrokken. In de tiende eeuw heerschten daar vooral de Hertogen van Neder-Lotharingen, tot dat de graven van de Ardennes zich onafhankelijk maakten, en alleen de Koninklijke of Keizerlijke souvereiniteit erkenden.

erfde slot Luscilimburg (naderhand Luxemburg), in het jaar 963 door Sigfried, broeder van Gottfried, graaf der Ardennes, aangekocht, lag in het naburige graafschap Mecklingaw, doch Sigfried en zijne nakomelingen voerden den titel van graven van Luxemburg. Aan Hendrik den Bionden, later den Groote gebijnaamd, gesproten uit het huwelijk eener gravinne van Luxemburg met Walram, graaf van Limburg en markgraaf van Arlon, viel, bij zijns vaders overlijden, (A.^o 1226) zoo wel het vaderlijk als moederlijk erfdeel toe. Doch graaf Hendrik trok naar Palestina, waar hij zijn leven liet, en zijne kinderen lieten den naam van Limburg varen en namen alleen dien van Luxemburg aan.

Een afstammeling van dezen, graaf Hendrik III van Luxemburg, besteedde den Duitschen keizerstrook als de *zevende* zijns naams. Dicus zoon, Jolannus *de Blinde*, verkreeg, door zijn huwelijk met Isabella, dochter en erfgenamt van den II. Wenceslaus, het Koninkrijk Boheme, en sneuvelde, als vriend en bondgenoot van Koning Philips den Schoonen, in den slag van Grevy tegen de Engelsen, te zamen met den *launnen* ridder Münch van Landskroon, (naan wien hij zich had laten vastbinden,) spoorslags op den digtsten drommel der vijanden aanrennende.

Hij liet twee zonen na, Karel en Wenceslaus, van welke de eerste tot Keizer gekozen werd, en, ten behoeve zijns broeders, het graafschap Luxemburg tot een hertogdom verheef.

Hertog Wenceslaus huwde met Johanna, erfdochter van Brabant en Limburg, doch liet Luxemburg aan zijne nicht Elisabeth van Górlitz, die met Anton van Bourgondië huwde, doch, zoo wel in dit als ook in de tweede huwelijk kinderloos blijvende, de achting van hare onderdanen verloor, die hertog Wilhelm van Saksen en diens gemalin, eene kleindochter van Keizer Sigismund, tot de regering riepen.

(Het Vervolg hier na.)

N E D E R L A N D.

AMSTERDAM 3 Dec. Zoo lang de aangelegenheden des Vaderlands met den digten sluijf zijn omgeven, door welken slechts weinigen vermogen hene te zien, is het niet alleen ondoordacht, maar moet het ook aan die aangelegenheden schaden, en stelt men anderen, bovendien, al ligtelijk aan de misleiden van gewaagde berekeningen bloot, wanneer men, met halve kennis, de toekomst vooruitloopt, zich waagt op een veld van gissingen, welke maar al te dikwerf door de uitkomst worden teleur gesteld.

Uit dien hoofde **onthouden** wij ons, **geruchten** te versterken, welke, sinds eenige dagen, **betrèkkelijk** eene veranderde gezindheid van het kabinet van Parijs, ten aanzien **van** de behandeling en afdoening der Nederlandsch-Belgische kwestie, zijn ter sprake gekomen, en waaraan de plotselinge rijzing van den beursprijs der Nederlandsche effecten schijnt toegeschreven te moeten worden. Ten gevolge van deze veranderde gezindheid, in verband met een bepaald voornemen der vier andere te Londen in Conferencie vertegenwoordigde Kabinetten, om ons Staatskundig vraagstuk tot eene beslissing te brengen, zoude Nederland zich vleijen mogen met een, onder de gegeven harde omstandigheden, niet volstrekt ongunstig verschiep, en de hoop mogen koesteren, dat hetzelfde binnen zeer weinige weken, immers vóór den 15 Januarij eerstkomenden, zal worden berikt: en dat ook andere onderwerpen, voor de welvaart der natie van groot belang, en waaromtrent met een der naburige Hoven onderhandeld wordt, even wel met eenen gewenschten uitslag zullen zijn bekrond.

Voor ons zelfen niets liever wenschende, dan, dat het Hollandsch-Belgische vraagstuk zeer spoedig, op eene met de eer en het belang van Konink en Vaderland overeenkomende wijze, moge worden afgedaan, gelooven wij echter ons tot de vermelding der bovenstaande geruchten, als zodanig, te moeten bepalen, zoo lang ons niet met zekerheid zal zijn gebleken, dat

hadden een kwartaal van mijn inkomen vooruit verslonden. Evenwel LOEIS, die omtrent alles meer ervaring en inzicht had dan ik, gaf mij een middel aan de hand, waaraan ik in het minst niet gedacht had, namelijk wissels te maken; hij ondertekende en endosseerde dezelve. Zoodra hij het geld in handen had, reisde hij af. Ik scheidde onder het storten van traanen van hem, die altijd mijn trouwe makker, mijn onafscheidbaarste vriend was geweest. Eenige maanden na zijne afreize vervielen de wissels; ik had een goed geld nimmer om te betalen, en werd naar St. Peluquie gebracht.

St. *Pelagie* is het bekoorlijkste verblif niet. Bij de gedachte opgesloten te zijn, werd het mij wec om het hart, en, oprept gesproken, vond ik mij door het gedrag van *LOUIS* ten mijnen opzigte en weinig te leuc gesteld. Maar hij schreef mij uit *Edinburgh* zulk eenen roerenden brief, schilderd zoo welsprekend de vriendschap van *CASTOR* tot *POLLEX*, de treurige lotgevallen van *ORESTES* en *PYLADES*; hij gaf mij zulke voortreffelijke schilderingen van zijne schoone reize, van de zeden, welke hij had opgemerkt, dat ik vol berouw mij zelveen verweet slechts een oogenblik gemord te hebben, en ik in het schoonste gevoel van vrijwillige ontbering achter de donkere muren van mijnen kerker trevreden was, terwijl mijn goede vriend zijne verrukking over *Scotlands* blauwen hemel en hoere bergen den vrijen tengel vierde.

Nadat het bericht van mijne gevangenschap tot mijnen vader gekomen was, ontbrak het niet aan ernstige verwijten; doch de wissels werden betaald, en ik verliet *St. Pelagie* ten regten tijde, om mijnen goeden vriend in onze oude woning te ontvangen. Hij was met kisten vol Engelsche boeken en kostbare plaatwerken teruggekeerd. Ik bewonderde de goddird, waarmede hij mij zelf zijnen schat aanreeds, en mij de beschrijving er van mededeelde. Daarbij zeide hij tot mij: «Ik bied u niets van deze verzameling aan; gij weet buiten dit, hoe mijne vriendschap voor u boven elke proef verheven is. Wat ik aan plaatwerken heb medegebracht, wil ik eenen man van invloed schenken, en de boeken aan eene dame, wier bijstand mij tot vererving van eene aanstelling van nut kan zijn.» Ik wachte mij wel de minste heil denking tegen zulk een loffelijk voornemen in te brengen; integendeel droeg ik er zooveel mogelijk op aan, hetzelfde te bespoedigen. Deze mijn raad vervulde hem met onduidelzinnige dankbaarheid, en eenige maanden later vernam ik met de grootste blijdschap, dat mijn goede vriend eene belangrijke aanstelling bij het bestuur der schoone kunsten had verworven.

GEDRUKT BIJ A. ZWERSAARDT.

Extracten uit de Tweede Editie, van ZONDAG en MAANDAG 2 en 3 December 1838.

N E D E R L A N D.

AMSTERDAM 2 Dec. De mobiele sociëteit, in de Kalverstraat alhier, viert heden met veel luister den heugelijken dag, waarop, nu een vierde van eene eeuw geleden, de soevereiniteit over de Vereenigde Nederlanden door Z. M. onze geëerbiedigden Koning werd aanvaard.

De voorgevel van het gebouw prijkt met een uitmuntend transparent, met de volgende opschriften:

ANNO 1813.

..... Want het Nederlandsche volk was tot het uiterste getergd, — de vermogende klasse verarmd; de welvarende met zorgen beklad; de handel stond stil, beroofd van hulpmiddelen, van handen, van geld, uitgeroeid met wortel en tak; de arbeidende door broodgebrek hoopteloos, en dat toppunt van rampzaligheid verwezenlijkt, waarin het tot eene ijsselijke vervloeking was geworden — God doe u zonen geboren worden.

VAN DER PALM.

2 DECEMBER 1813.

..... Nooit, Nederlanders! zal mijne ontvangst in Holland, nooit mijne intrede in Amsterdam uit mijn geheugen gaan, en bij uwe liefde belove ik het u, bedrogen zult gij u niet vinden.

PROCLAMATIE VAN DEN SOUVEREINEN VORST.

2 DECEMBER 1838.

's LANDS VADER LEVE!!!

GOD BELFT, DIE ZICH ZELVEN HELPEN.

Het transparent is omgeven met de namen van VAN HOOGENDORP, VAN DER DUYN VAN MAASDAM, VAN LIMBERG STYRUM, KEMPER, VAN BRIENEN VAN RAMERUS en FAJCK, terwijl de Vaderlandsche en Oranje vlag, alsook eigenaardige Tropheën, het geheel versieren.

— Naar men ons schrijft, heeft men te Boskoop, provincie Zuid-Holland, op den 30 November j.l., de 25ste verjaardag der terugkomst van onzen geëerbiedigden Vorst en Koning in het vaderland, door eene algemeene illuminatie en ander gepast vreugdebetoon gevierd, en is door het plaatselijk bestuur aan de lecraren der onderscheidene godsdienstige gezindheden der gemeente verzocht, de vreugde van dien dag door een bid- en dankuur te verhoogen. Is er toch waarlijk een hooger feestdag onder de talrijke gevierd wordende feestdagen, welke men rden heeft om te gedenken, het is die, waarop wij door Gods goedheid nu reeds 25 jaren in het bezit zijn van één voor ieder recht geaarden Nederlander zoo hartelijk geliefden, geëerbiedigden en dierbaren Koning.

's GRAVENHAGE 1 Dec. De 30 November 1813, waarop Z. M. onze geëerbiedigden Koning, vóór 25 jaren, voor het eerst weder den Vaderlandschen bodem betrad, is door het bespelen van het klokkenspel en het uitsteken van vlaggen van vele openbare en bijzondere gebouwen, gevierd.

LEEUWARDEN 29 Nov. Gisteren had alhier het vroeger aangekondigde concert plaats van de gebroeders Engel, violisten, oud 15 en 13 jaren. Het niet zeer talrijk publiek, waardoor hetzelfde was bezocht, is ons voorgekomen men toegeschreven te moeten worden aan de weinige bekendheid met de wezenlijke verdiensten dezer virtuosos. Inmers stelden zij ons, door het spelen van concertanten van Wassenaar en Maurer, in de gelegenheid, hun voortreffelijk talent te bewonderen; terwijl de oudste bovendien het 8ste concert van Spohr voordroeg, alsmede eene variatie van Majseder, en eene concertino van Kalliwoda. beide laatste stukken voortreffelijk geaccompagneerd door den verdienstelijken heer Küffnerath.

Met genoegen vernemen men dan ook, dat deze waarlijk verdienstelijke virtuosos op Zaterdag 1 Dec. aanstaanden een tweede concert zullen geven.

GRONINGEN 30 Nov. Heden morgen, ten 10 ure, zal het barkschip *Adolf van Nassau*, dat gevoerd zal worden door kapt. J. A. Brandt, van de Noorderwerf van stapel loopen.

Part. Corresp. BRUSSEL 1 Dec. De beraadslagingen over de buitengewone credieten van oorlog zijn op aanstaanden maandag bepaald, en ik vernem van goederhand, dat verschillende afgevaardigden voornemens zijn bij deze gelegenheid inlichtingen te vragen, betreffende de jongste handelingen der Londense Conferentie. Sommigen willen zelfs eene verklaring van het Belgische bewind vorderen, om zich niet met kracht van wapenen tegen de uitvoering der 24 artikelen te verzetten.

De openbare opinie begint zich hier ernstig bezig te houden, met de militaire maatregelen, welke elkander in de laatste dagen zoo snel opgevolgd zijn; verschillende handels- en industriële operatiën hebben daarvan reeds den invloed ondervonden.

Tot dus verre is er nog niets uitgelekt, omtrent de gisteren alhier uit Londen ontvangen dépêches; maar, naar de houding van eenige gewoonlijk welonderzichte personen te oordeelen, moeten dezelve niet zeer gunstig zijn voor België. De heer van Praet werd dezen morgen alhier terug verwacht, maar is op dit oogenblik nog niet aangekomen.

BRUSSEL 1 Dec. In de zitting van de Kamer der vertegenwoordigers, heeft de heer Desmaizères verslag uitgebragt over de buitengewone credieten voor het departement van oorlog. De strekking van dit verslag is om de aangevraagde gelden toe te stemmen, terwijl daarbij tevens is te kennen gegeven, dat het Belgische leger alnu, in geval van oorlog, tot de werkelijke sterkte van 100,000 man zoude kunnen opgevoerd worden.

— De dagbladen van Luik berichten, dat men aldaar zich onledig hield, met de forten St. Walburge en de Chartreuse van eene groote hoeveelheid levensmiddelen te voorzien.

— De *Observateur* behelst een uitvoerig artikel, dat in eenen zeer oorzuchtigen geest is gesteld, en waarin men de aandacht van het Belgische bewind, op vele in het leger in te voeren verbeteringen vestigt. Men wil daarbij de *gardes civiques* onder de wapenen brengen, en, op het voorbeeld van Nederland in 1830, verschillende vrijcorpsen oprigten. In alle opzichten wordt de inrigting van het Hollandsche leger als een model voor het Belgische zeer aangeprezen.

E N G E L A N D.

Part. Corresp. LONDEN 29 Nov. Wij zijn van goeder hand onderrigt, dat, zoo min als de onlangs door eenige leden van de Conferentie aan den Koning der Nederlanden gedane mededeeling eenig bepaald besluit of voorstel bevat heeft, ook evenmin het antwoord van Z. M. enige toestemming of aanneming heeft beheld; het een is het gevolg van het andere; beide stukken waren niets meer dan mededeelingen van daadzaken en gevoelen.

De *Morning Post* van Woensdag hekelte het bericht van den Times van den vorigen dag, omtrent het onvoorwaardelijk aannemen van de voorstellen der Conferentie door den Koning der Nederlanden, welk bericht de *Times* voorgeaf, van eenen Correspondent uit den Haag ontvangen te hebben, die, na het vertrek van den gewonen post, nog geschreeven, en zijn geschrift, (hoe, is een raadsel) naar Londen verzonden had. De *Post* hekelaagt den Haagischen Correspondent over de moeite, die hij zich voor niets gegeven heeft, en maakt voorts zijne lezers opmerkzaam op eenige aanmerkingen op het adres van de Belgische Kamers, in een ander gedeelte van zijn blad te vinden, welke aanmerkingen wij hier, om derzelver belangrijkheid, laten volgen:

«Graaf Felix de Merode en de heer Dumortier, die het adres van de Kamer der vertegenwoordigers van België, in antwoord op de aanspraak van Vorst Leopold, opgesteld hebben, herhalen in hetzelfde, in naam der vertegenwoordigers, dezelfde inzichten en redeneringen, welke zij te voren, in de blaauwboekjes, die zij in de zes laatste maanden in het licht gegeven hebben, reeds bezijden.

Zinsnede 3. Zij rekenen op de bewondering en de dankbaarheid van Europa voor de edelmoedige zelfopoffering van België, hetwelk, zoo zij zeggen, in der tijd zijne toestemming tot de harde voorwaarden van het verdrag van 1831 gegeven heeft, eenig en alleen, met het oogmerk om de rampen af te wenden, welke Europa op dat tijdstip bedreigden.

Geluken geweest zijnde van al de omstandigheden, welke het sluiten van het verdrag van 15 November voorafgegaan en vergezeld hebben, verliezen wij ons in gissingen, welke soort van verdienste België zich hier toegekend wil hebben. Het is waar, wij vinden in de nota van den Belgischen zaak-gelastigde, den 14 November 1831 aan de Conferentie aangeboden, dat Vorst Leopold verlangde zijn volk te bewaren voor de rampen, welke het gedwongen ten uitvoer brengen van de 24 artikelen zouden vergezellen, en niet willende Europa aan eenen algemeenen oorlog blootstellen, onderdeed voor de gebiedende wet der noodzakelijkheid, en alzoo zijne toestemming gaf aan de bezwarende voorwaarden, hem door de Londense Conferentie opgelegd. Doch de vrees voor eenen algemeenen oorlog, in deze woorden uitgedrukt, kan wel niet wezenlijk bestaan hebben, uit aanmerking van de volmaakte verstandhouding en overeenstemming, welke er toen tussehen de hooge magten, ter zake van de Hollandsch-Belgische kwestie heerschte, en het is duidelijk genoeg, dat van die vrees enkel melding gemaakt is, om bij de drangrede van noodzakelijkheid, welke in de daad de eenige was, die de toestemming van België bepaalde, er ook nog eene van schijnbaar algemeen belang te voegen.

Het tractaat van 15 Nov. 1831 waarborgde inderdaad aan België de uitvoering van alles, wat er in bepaald was, doch het waarborgde geene dadelijke of onmiddellijke uitvoering, zoo als in het adres verondersteld was. En nu, alles wel gezien zijnde, wat ontbreekt er aan die uitvoering? Het bezit van de forten Lillo en Liefkenshoek, en de vrijheid om de kanalen tussehen de Schelde en den Rijn te bevaaren, doch daarvoor is België zeven jaren lang in het bezit geweest van een grondgebied, dat aan hetzelfde niet toe-komt, en heeft de voordeelen van de vrije vaart op de Schelde genoten, zonder eenige regten te betalen. Dit is in allen geval eene ruimer vergoeding voor de twee punten, met betrekking tot welke, de mogendheden gezegd kunnen worden het tractaat onuitgevoerd gelaten te hebben. De belegering van Antwerpen en de blokkade van de Hollandsche havens hebben genoeg getoond, hoe naauwgezet Engeland en Frankrijk waren, om België in het bezit van die voornaamste voordeelen te stellen, welke aan hetzelfde in het verdrag toegekend waren. De Koning der Nederlanden moge door bedrieglijke verwachtingen verleid zijn, tot het instellen van zijne toestemming, maar het is klaar genoeg, dat hij dit gedaan heeft, tot zijne eigene schade, daar hij gedurende dien tijd gemist heeft, wat België hem schuldijg was te betalen; doch de verdragingen, welke België thans verocr-zaakt, hebben daarentegen de strekking om aan Holland te onthouden, wat aan hetzelfde naar het strikste recht toekomt.

Zinsnede 5. De Belgische nationaliteit, van welker oudheid zoo hoog opgegeven wordt, is sedert 360 jaren zeer verbrokkeld door de afscheiding van de Noordelijke gewesten, en het afstaan van verschillende provincien aan Frankrijk. De kaart van Limburg, in het bijzonder, vertoont vóór 1792 eene *mosaïk* van de meeste verscheidenheid van kleuren, als zijnde zamengesteld uit kleine stukjes grond, behorende aan Oostenrijk, Holland, Luik en het Palatinaat. In allen geval was daer geene nationaliteit. Ook Luxemburg vindt men werkelijk in twee deelen gesplitst, wat de taal betreft, die er gesproken wordt. Welnu, het is het Deutsche gedeelte, dat, volgens het tractaat, met het Deutsche heghaam moet verbonden blijven, terwijl het Waalse gedeelte aan België komt.

Zinsnede 4. De verbindtenissen, door België met de vijf mogendheden, die van hune zijde de voorwaarden vervuld hebben, aangegaan, kunnen niet gerekend worden eenige verandering te hebben ondergaan, door de verdragen van Holland om tot dezelve toe te treden; het is alleen met onderling goedvinden, dat er veranderingen in gemaakt zouden kunnen worden, zoo men van weerskanten vond, dat het verloop van zeven jaren eenige verandering noodzakelijk maakte; doch de overeenkomsten, die het grondgebied betreffen, en die in het naauwste verband staan met de plegtig erkende regten van het Deutsche verbond en de politieke betrekkingen van alle Staten, zijn voor geene verandering vatbaar.

Wat zou er worden van de goede trouw der tractaten, indien eene der partijen dezelve mogt breken, enkel op grond, dat de beweegredenen, welke haar tot het sluiten bewogen hebben, niet meer bestaan? De be-trekking, welke het voormalige gouvernement tussehen het Groot-Hertogdom Luxemburg en het Koninkrijk der Nederlanden daargesteld heeft, door de-zelve onder ééne administratie zamen te vatten, kan geene verandering maken in den band, waarmede dat Groot-Hertogdom aan het Deutsche verbond gebonden is. Het was een algemeen aangenomen beginsel van het begin der onderhandelingen in 1831, dat dit verband onaangeroerd zou blijven; en het was enkel ten gevolge van wederkerige onschikkelijkheid, dat een deel van Limburg in ruiling gegeven werd voor het Waalse gedeelte van Luxemburg.

Zinsnede 7. Het is alleen binnen de bij het tractaat van 1831 bepaalde grenzen, dat België, te voren beschouwd als eenige zamengevoegde provin-cien tot een ander koninkrijk behorende, nu voor de eerste maal erkend werd als een onafhankelijke Staat, om een gedeelte van de Europeesche familie te vormen, en dat dezelfs onzijdigheid gewaarborgd werd. Het mag, zoo veel het wil, zijnen lust om inbreuk op de regten zijner naburen te maken, ontkennen, maar het legt openlijk genoeg dezen geest aan den dag, door te trachten zijne grenzen uit te breiden; en deze geest, moet in het belang van al, wat tussehen Staten en Staten heilig is, onderdrukt worden.

Zinsnede 8. Het adres spreekt van de verdediging der schuld, zoo als die in het tractaat vastgesteld is, en noemt die verdediging, in het gezigt van geheel Europa, onrechtvaardig. Men doet dit, zonder twijfel, op gezag van de blaauwboekjes van den heer Dumortier, welke geen enkel onpartijdigen overtuiging hebben. Behalve dat zijn de Belgische vertegenwoordigers ge-reed geldelijke opofferingen te doen, ten einde den afstand van grondgebied, dien zij eischen, te bevorderen. Het aanbod van eene som gelds, om een grondgebied te verkrijgen, over hetwelk reeds bij een tractaat beschikt is, is niets minder dan eene beleediging te meer, gevoeld bij de onbillijke eischen en aanvallen van België op de regten van Holland, het Deutsche verbond en de Agnaten van het huis van Nassau. (NB. Het komt der Redactie voor, dat de schrijver hier meer doelt op een gerucht aangaande het aanbieden van eene som gelds, dan wel op hetgeen werkelijk in het onderhavige adres gezegd wordt, immers voor zoo veel hij zich den inhoud van dat adres herinnert). Niets wordt er met betrekking tot de schuld van België gevorderd, dan wat overeenkomt met de bepalingen, welke Leopold en de Kamers reeds hebben toegezegd, en welke het gevolg waren van een naauwkeurig onderzoek en een diep indringen in de zaak.

Zinsnede 9. Zij beroepen zich op de goede gezindheid of overeenstem-ming van Frankrijk, en op het belang van Engeland, doch deze mogend-heden zullen hunne eigene daden en de regten van anderen weten te eer-biedigen.

Zinsnede 10. België is gereed een grondgebied, waarop het geen recht heeft, tegen elke vreemde magt te verdedigen; doch laat het eerst de bewoners der landen zelve raadplegen. Met uitzondering van eenige eezuchtigen en schreeuwers, zullen zij het België geen dank weten, dat het hun voorvechter zijn wil, en hen wil blootstellen aan al de ijsselijkheden van eenen strijd, over welks verdienste en uitkomst er maar ééne opinie zijn kan.

LONDEN 29 Nov. De Turksche, Grieksche en Fransche gezanten hebben heden aan het bureau van buitenlandse zaken gearbeid. Heden zijn van de Engelsche gezanten uit 's Hage en Brussel dépêches alhier aangekomen.

— In eenen bijzonderen raad, die heden op het paleis van Buckingham werd gehouden, is het parlement tot 5 Februarij g'prorogeed, op welken dag de beide huizen alsdan zullen vergaderen.

— Volgens tijdingen uit Plymouth, is lord Durham met zijn gevolg aan boord van het fregat *de Inconstant* aldaar aangekomen.

— In Oxford is men voornemens, een denksteek op te rigten, ter na-gedachtenis van drie protestantsche martelaren, Cranmer, Ridley en Latimer.

— In al de dagbladen vindt men dezer dagen eene uitvoerige correspon-dentie van Lady Hester Stanhope, eene nicht van Pitt, welke sedert den dood van dezen beroemden staatsman, een jaargeld van 1500 £ uit 's lands schatkist heeft genoten, over welks terughouding zij zich thans beklaagt. Deze dame, welke bestendig rondreist, zich lang in Griekenland en Turkije heeft opgehouden, en, van eenen edelmoedigen aard zijnde, wat te hult-n-

sporig in hare uitgaven is, heeft zich, naar het schijnt, in groote schulden gewikkeld, en het is op aanvraag van eenen harer schuldeischers aan het gouvernement alhier om betaling, dat lord Palmerston besloten heeft, H. M. de koningin te adviseren, het jaargeld voor eenen tijd geheel te doen op-houden.

— Men spreekt hier van eene nieuwe manier om het zink meer bruikbaar te maken, bestaande in de bijmenging van eenig koper, gedurende de smelting. Men weet, dat het zink anders te spoedig oxydeert; eene eigen-schap, welke het menigvuldig gebruik van dit goedkope metaal verhindert; doch met eenig koper geamalgameerd, is het voor oxyderen beveiligd, en weérstaat zelfs het zwavelzuur van 20 graden. Het is dus in deze staat allezins geschikt voor goten, regenbakken, keukengereedschap, enz. De uit-vinder, een Franschman, die het in sommige gevallen ook met lood en tin vermengt, heeft dit nieuwe metaal aan het onderzoek van de Fransche academie onderworpen.

— De beroemde voetganger Harris, die het 'ondernomen heeft om 1,750 Engelse mijlen in 1000 opvolgende uren te voet af te leggen, had zaturdag avond, ten 8 ure 1,465 mijlen afgedaan, en gaat nog voort zijne wandeling in den omtrek van Battersea, niet ver van Londen voort te zetten. Hij heeft nog even veel med, als toen hij begon, doch blijk-baar beginnen zijne krachten hem te begeven; inzonderheid lijdt hij veel van eene zware verkoudheid, welke hij in de laatste regennachtige dagen en nachten opgedaan heeft, doch het drooge koude weder is hem nu weder gunstiger. Hij slaapt hoe langer hoe minder in den tusschentijd, die hem telkens overblijft, en zegt uit zijne vroegere ondervinding te weten, dat hij weldra in het geheel geenen slaap meer zal behoeven, voor dat hij zijne taak zal afgedaan hebben. Er worden groote weddenschappen voor en tegen hem gedaan, in evenredigheid van vijf tot een, dat hij slagen zal.

— De markies van Waterford, gewoonlyk de Excentricke Markies ge-naamd, heeft eene groote weddenschap aangegaan, dat hij vóór Kersmis, met eene hand, eene der bakkebaarden van den heer Muntz, in de staat-kundige kringen zoo wel, als in de jagtgezelschappen van Birmingham wel bekend, zal afscheren. De heer Muntz neemt alle voorzorgen, om dit zijn dierbaar kleinood, op welks fraaiheid hij zich niet weinig laat voorstaan, te behouden; het algemeen gevoelen echter is, dat de markies, wien het niet aan helpers ontbreekt, die den heer Muntz allerlei lagen leggen, vóór den bepaalden tijd zal slagen.

D U I T S C H L A N D.

STUTTGARD 25 Nov. Z. M. de Koning heeft Z. K. H. den Erfsprins van Oranje tot Grootkruis van de orde van de Württembergse kroon benoemd.

Part. Corresp. FRANKFORT 28 Nov. De kerkelijke twisten schijnen in Duitschland wederom eene sterke polemiek op te wakkeren; het is na-melijk de *Munchner Politische Zeitung*, die aan hare haat tegen het Protestantismus lucht geeft, en zelfs zoo ver gaat van te beweren, dat eenmaal in Duitschland alles weder Katholijk zal worden. Het is inderdaad onbegrijpelijk, dat men in Beieren, alwaar de Koningin Protestantisch is, toe-staat, dat voortdurend de Protestantsche kerk, waartoe het grootste gedeelte der Beierische inwoners behoort, door de dagbladen beschimpt, en ieder buitenlandsch dagblad, hetwelk tegen het ultramontanismus strijdt, in Beieren verboden wordt. Men schijnt in Beieren er niet aan te denken dat zulk eene handelwijze in de geschiedenis zal aange teekend blijven.

In Göttingen zijn thans 660 studenten, dus ongeveer 200 minder dan vóór het aftreden der zeven professoren; meer dan 400 kamers zijn onbe-woond, de armoede neemt toe; daarbij komt, dat het hoit verschrikkelijk duur is, en men met de granen eenen vreeselijken woeker drijft.

Betrekkelijk de Hamoversche grondwet begint men te Hanover langza-merhand den moed te verliezen, dat de grondwet van 1833 wederom zou worden ingevoerd, en men ziet met eene hange verwachting de toekomst te gemoet; het is echter onwaar, dat Z. M. verklaard zou hebben, dat Hoogstdezelve slechts met Oostenrijk en Pruisen, doch niet met de Con-stitutionele en vrije Staten van Duitschland, betrekkelijk de grondwet, wil onderhandelen, om dat deze geene geheimen kunnen bewaren; eene der-gelijke verklaring zou door de Constitutionele en vrije Staten van Duitschland zeer ongunstig opgenomen worden.

De *Duitsche Courier* bevat een uitgebreid artikel over de op handen zijnde verkiezingen in het Koninkrijk Württemberg; hij is ontvreden, dat zich de oppositie, welke wrevelig, te leur gesteld en ontvreden met den tijd, de volken, de Regering en de Stenden is geworden, zich niet meer wil laten verkiezen; hij beweert, dat het de plicht der oppositie is, op ha-ren post te blijven, en voor het welzijn van het land te blijven strijden.

Tot de oppositie van de Württembergse Kamers der afgevaardigden behooren echter Römer, bekend als een talentvol Jurist, Pfizer Uhlend, de dichter, Pfanz, de liberale katholiek, Schott Menzel, de Criticus, Mur-schel, Wiest, Commerer, van Zwergem Delfens, Pfleider, Pfaffmister. De Württembergse Kamer der afgevaardigden verliest door de aftreding van deze mannen belangrijke personen, die moeijelijk te vervangen zijn, en die de Regering zelfs niet gaarne missen wil. Z. M. de Koning van Würt-temburg wordt echter, zoo als bekend is, door de parlementaire oppositie har-telijk bemind.

Volgens particuliere brieven van Duitschers uit New-York, zouden eene menigte Noord-Amerikanen, waaronder ook vele Duitschers, de revolutie in Canada ondersteunen. Bij het uitbarsten der revolutie in Texas snelden ook ve-e Duitschers uit de Zuidelijke Amerikaanse Staten Texas ter hulp; enige Frankforters, onder anderen, ook de in Poolsche dienst geweest zijnde doctor Busen, werden destij is door de Mexicanen gevangen genomen en geïslod.

De Kon. Nederlandsche Bondsgezant, graaf van Grunne, heeft zijn land-ged in den Rheingau verlaten, en zal zich hier vestigen.

Men zegt, dat de erfsprins van Nassau aan de grootvorstin Olga van Rus-land, en dat de grootvorst troonopvolger van Rusland aan eene Kon. Würt-tembergse prinses verloofd zal worden.

De luitenant baron van Frankenstein, die den hertog van Leuchtenberg naar Rusland vergezelt, is door Z. M. den Keizer van Rusland tot ridmees-ter benoemd.

Het getal der voor het winter-semester te Würzburg ingeschreven stu-denten beloopt 400. Ook deze universiteit heeft vele van hare bezoekers verloren.

De heer Ewald is uit Italië te Stuttgart teruggekeerd, en voornemens een reisverhaal over de bezochte plaatsen in Italië uit te geven, hetgeen verondersteld wordt zeer belangrijk te zijn.

De brieven, die men alhier uit Brussel en Antwerpen ontvangt, toonen aan, dat de welgestelde ingezetenen en vooral de handelstand in België volstrekt geenen oorlog willen.

In geheel Duitschland keurt men het gedrag der Belgiërs zoodanig af, dat het gewis de algemeene goedkeuring zou wegdragen, wanneer een Duitsch leger in Luxemburg rukte. De koerier-wissel tussehen Frankfurt, Berlijn en Weenen is thans levendiger dan te voren. Hetgeen thans in België plaats heeft, kan alhier, alwaar de zetel van het Deutsche verbond is gevestigd, niet met onverschilligheid beschouwd worden. Duitschland heeft deszelfs regten op Luxemburg in geenen deele opgegeven, en zal des noods middelen weten te vinden, om die te doen gelden. Naar men ver-neemt, heerscht bij de militaire bonds-commissie groote werkzaamheid; gis-teren heeft dezelve weder eene vergadering gehouden. Met gespannen ver-wachting ziet men eene bepaalde verklaring der Londense Conferentie te gemoet, en het is niet te veronderstellen, dat bij dezen stand van zaken, de bondsvergadering hare ferien zal aanvangen.

Uit Rome vernemen men, dat alle betrekkingen tussehen het Pruisische Hof en Z. H. den Paus nog niet zijn afgebroken.

De heer Thinelli von Löwenstein, die tot hier de betrekking van proto-colhouder bij de bondsvergadering vervulde, zal in de aanstaande week onze stad verlaten, om op zijnen vroegeren post in Boheme terug te keeren.

Naar men zegt, zijn gisteren avond in het tuchthuis alhier, onder de ge-vangenen enige ongeregeldeheden voorgevallen, die de tussehenkomst der militairen noodzakelijk maakten, doch van geen gevolg zijn geweest.

FRANKRIJK.

PARIS 30 Nov. De hertog van Choiseul, gouverneur van de Louvre en adjunct van Koning Lodewijk Philips, is dezen nacht overleden.

— De *Courrier de Bordeaux* behelst een brief uit Parijs over de Hollandisch-Belgische kwestie, waarin, onder anderen, beweerd wordt, dat, ingeval de minste inbreuk op de onafhankelijkheid van België mogt worden gemaakt, of indien de 24 artikelen met kracht van wapenen mogten worden ten uitvoer gelegd, Frankrijk niet als Engeland de onzijdigheid zoude bewaren maar integendeel een leger van 60,000 man in België doen rukken.

— Volgens den *Courrier Français*, zoude er eene dagorder zijn uitgevaardigd, waarbij verboden wordt, om aan de schildwachten andere consignes te geven, dan die, welke door de bevoegde magt schriftelijk zullen worden opgegeven.

SPANJE.

MADRID 22 Nov. De gewone *Madridsche Correspondentie* bevat het volgende:

« Er is tot heden nog niets met zekerheid bekend, betrekkelijk het samenstellen van een nieuw ministerie; men zegt, dat heden avond eene bijeenkomst bij den hertog de Frias zal gehouden worden, waarbij drie ex-presidenten van den Raad genoodigd zijn. Niettegenstaande het gouvernement het bevel heeft uitgevaardigd om de Junta van Represaille te ontbinden, worden er telkens wederom nieuwe opperigt. Men heeft alhier ook geen nadere tijdingen uit het leger.

— De *Gaceta de Madrid* bevat de bijzonderheden van de nederlaag, door de Carlisten, onder het bevel van Quilez, te Casas Viljas geleden. H. M. de Koningin heeft bij deze gelegenheid hare tevredenheid te kennen gegeven aan den bevelhebber generaal van de provincie van Caceres, don Jose Munoz, en aan de troepen, die zich bij het gevecht verdienstelijk hebben gedragen.

SCHEEPVAART EN HANDEL.

Schepen in Lading.

AMSTERDAM.

Naar BATAVIA, het gek. tweedeks fregatschip *Henrietta Clasina*, Kap. F. J. Hoffman, van Amsterdam. Adres bij F. der Kinderen.

Naar BATAVIA, het gek. tweed. barkschip *Anna Gertruida*, Kap. L. A. J. Boulet, van Amsterdam. Adres bij Canne en Balwé en F. der Kinderen.

Naar BATAVIA, het gekop. tweed. fregatschip *de Stad Utrecht*, Kap. Hendrik Rolf, van Amsterdam. Adres bij Coopman en de Witt en Lenaert van Olivier en Comp., Hoymann en Schuurman, en de Vries en Comp.

Naar BATAVIA, het gek. tweed. fregatschip *Claudius Civilis*, Kap. W. Groen, van Amsterdam. Adres bij Coopman en de Witt en Lenaert van Olivier en Comp., Hoymann en Schuurman, en de Vries en Comp.

Naar SURINAME, het nieuw gebouwd en gek. barkschip *Nickerie Packet*, Kap. C. Hofker, van Amst. Adres bij Hoymann en Schuurman.

Naar SURINAME, het nieuw gekop. tweed. barkschip *Mercurius*, Kap. Claus Wessels, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar SURINAME, het gekop. schoonerfregatschip *de Koophandel*, Kap. C. E. Hoeksma, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar SURINAME, het gek. tweed. barkschip *Hendrika*, Kap. H. K. Sietsema, van Amsterdam. Adres bij B. D. Bosscher.

Naar SURINAME, het gek. tweed. fregatschip *Catharina Anna Helena*, Kap. F. H. Zeylstra, van Amsterdam. Adres bij Hoymann en Schuurman.

Naar SURINAME, het gek. tweed. barkschip *Clasina Adriana*, Kap. A. P. Havinga, van Amst. Adres bij Hoymann en Schuurman, en E. Windhouwer.

Naar SURINAME, het Ned.-r. gek. barkschip *Antonia*, Kap. E. Speelman, van Amsterdam. Adres bij Hoymann en Schuurman.

Naar HAVANA, het gek. tweed. barkschip *Alejo*, Kap. H. G. Bergveld, van Amsterdam. Adres bij H. J. van Hengel.

Naar LIVORNO en GENUA, het Noordsch pinkschip *Emilie*, Kap. T. Thüsen. Adres bij van den Bey en Comp. en Nobel en Holtzapfel.

Naar LIVORNO en GENUA, het Hanoversch gek. barkschip *Maria en Fanny*, Kap. T. D. van Cammenga. Adres bij de Wed. Jan van Wezel en Zoon.

Naar LIVORNO, SMIRNA en CONSTANTINOPEL, het Oostenrijksch barkschip *Eclipse*, Kap. D. Milinovich. Adres bij van den Bey en Comp.

Naar MARSEILLE, het Ned. kofschip *Dehora*, Kap. S. Sakes. Adres bij C. J. de Grys en Zoon.

Naar LISABON, het Nederl. gekop. kofschip *de Onderneming*, Kap. J. Engelenberg. Adres bij Jan Daniels en Zonen en Arbman, en Coopman en de Witt en Lenaert.

Naar PORT A PORT, het Portugeesch schip *Rainha Constitucional*, Kap. Manoel dos Passos Lourenco. Adres bij C. J. de Grys en Zoon.

Naar BORDEAUX, het Nederl. kofschip *Gesina Harmina*, Kap. J. H. Jonker. Adres bij Canne en Balwé.

Naar ROCHEFORT, het Nederl. kofschip *de Jonge Santina*, Kap. Hendrek Derks Poister. Adres bij Jan Corver en Comp.

Naar ROSTOK, het galjasschip *Rudolph*, Kap. C. F. Groth, van Rostok. Adres bij Hakenson Jansen en Comp.

Naar KOPENHAGEN, het Deensch sloepschip *Ingeborg*, Kap. A. Kruze. Adres bij B. J. van Hengel.

Naar BERGEN, het galjasschip *Anne en Sophia*, Kap. Sören S. Baars, van Bergen. Adres bij Petrus Scheffer en Zoon.

Naar BERGEN, het Noordsch sloepschip *Dorothea*, Kap. J. Walhamer. Adres bij Petrus Scheffer en Zoon.

Naar CHRISTIANSDUND, het Noordsch galjasschip *Romsdahlhorn*, Kap. Lauritz Moeckelbost. Adres bij Petrus Scheffer en Zoon.

Scheepstijdingen.

Het schip Naabet, Kap. Balm, v. Carlshamn n. Amsterdam, is den 12 Nov. met schade te Arendah binnengelopen; moet lossen.

Gezien 25 Nov. bij Wight, Jennie Clemence, Kap. Smitt, v. Villanova n. Antwerpen; op 24° Br., en 21° L.: het schip Jean van Eyck, Kap. Minne, v. Rio-Janeiro n. Antwerpen.

Het schip het Verrouwen, Kap. Bakker, v. Bordeaux n. Amsterdam, is den 26 Nov. te Dartmouth binnengelopen.

BRUNNENKOMER.

TEXEL 1 Dec. W. Z. W. — J. J. Zelling, Alijs Gizeen, Bordeaux. R. H. Luitje, Antonia Francina, Oleron. W. J. Wyngaert, Engeline Jantina, dito, (om order.) H. Bronner, Maria, Liverpool. K. T. Renninga, Welvaart, Gardif. K. B. Timpema, Vriendschap, Londen. J. G. G. Medemblik, dito. J. Visser, Eendracht, dito. T. Teensma, jonge Brechtus, n. Havre; terug uit zee.

VLIE en TERSCHELLING, geene lijsten aangekomen.

BEVOET 1 Dec. W. Z. W. — C. van Gelderen, Eendracht, Smirna; ligt Quarantaine op de reede. J. Blake, the Maas, Londen. J. Boxer, Hope, dito.

BRIELLE en MAASSIJS. Niets.

ANTWERPEN 30 Nov. Dahms, Emanuel, Bordeaux. Whitecombe, Soho (S), Londen. Schullow, Carolina Maria, Koningsbergen. Op de Rivier: Bühner, Leda, Livorno. Eene Amerikaanse bark, de naam onbekend.

BORDEAUX 27 Nov. Belsch, Malanta, Sietlin. Kaagel, Argo, Dantzig.

VANNES 20/27 Nov. Weiss, Gode Hensicht, Antwerpen.

HAVRE 29 Nov. Anthony, Poland, New York.

BELFAST 24 Nov. Blany, Brigand, Antwerpen. Mik, Zeelust, Dordrecht.

GLOCHSTER 26 Nov. de Boer, Dorothea, Amsterdam.

HOLHEAD 27 Nov. Breeland, Hendrika Arentina, Rotterdam n. Liverpool. Monnot, Persévérance, Ostende n. dito. d'Houdt, Henriette, Antwerpen n. dito.

HARTLEPOOL 26 Nov. Romino, Aurora, Antwerpen.

LONDEN 27 Nov. Karst, Medemblik, Amsterdam. — 28 Nov. Williams, Earl of Clancarty, Rotterdam. Bergman, Jonge Johanna, Antwerpen. Hofkens, Benny, dito.

HULL 26 Nov. Jansen, la Reine, Antwerpen. — 27 Nov. Ridsdell, Clara, Rotterdam.

MARGATE 25 Nov. Doewes, Pelikaan, Antwerpen n. Teignmouth.

BLITH 25 Nov. Dechamps, 2 Friends, Antwerpen.

ARENDHAU 12 Nov. Meyerhoff, Kinderdijk, Riga n. Dordrecht.

GRIMSTAD 10 Nov. Bie, Jens Raffen, Antwerpen.

KRAGEROE 9 Nov. Knudsen, Elisabeth. Purmerend. Falkenberg, Vernerne, Amsterdam. Svendsen, Trende Sidskende, dito. Swergaard, Jano, dito. Christensen, Niord, dito. Berendsen, Duen, dito.

LYNGOE 4 Nov. Dekker, Vriendschap, Delfzijl n. Oostersloer.

BOROKNS TOLDISTRICT 27 Nov. Jansen, Commerciën, Amsterdam n. Oostersloer. — 1 Nov. Slijk, Zeelust, Dantzig n. Harlingen.

UITGEVER.

BRIELLE 1 Dec. J. Audibert, Amsterdam (S), Havre. W. Norwood, Colombine (S), Londen.

TE AMSTERDAM, BIJ C. G. WITTHUIS, VERANTWOORDELIJK
UITGEVER EN DIRECTEUR.

VLISINGEN 29 Nov. Biss, Annetta, Emlen. Eeyen, Maria, dito.

GIBRALTAR 11 Nov. (Zeikl.): Nicolai, Pas, n. Antwerpen.

VILLANOVA 1 Oct. (Zeikl.): Witteren, Frederik, Antwerpen.

DUINKERKEN 26 Nov. Schmitt, Marianna, Dantzig.

LEVERPOOL 27 Nov. (Zeikl.): Schepers, Antonius, Antwerpen. Rooms, Luisa, Antwerpen. — 28 Nov. Wykman, V. Gelie, dito.

LONDEN 27 Nov. Smith, Hero, Amsterdam. Mulder, Rensina, dito.

CUXHAVEN 24 Nov. Classen, Sirene, Montevideo. Stehr, El'e, Montevideo. Ockelmann, Ora, Bayonne.

KRAGEROE 9 Nov. Siefken, Johan, Holland. Lucht, 2 Gebr., dito. Dirks, Jable, dito. Duns, V. Gebkea, dito. Meius, George, dito. Lange, Gate Hoffnung, dito.

Regtzaken.

's GRAVENHAGE 24 Nov. De bank der beschuldigen is meerendeels plaats van personen uit de mindere klasse der maatschappij, die zich door armoede, dronkenschap en hartstogten, dikwerf gepaard met eene verwaarloosde opvoeding, tot allerlei misdaden laten verleiden. Niet dikwerf ja, bijna zelden, wordt deze plaats ingenomen, door menschen uit de hogere standen. De beschuldigde, die in de zitting van heden, voor het provinciaal Hof alhier te regt stond, Jan Burghart van Gent, oud 55 jaren, geboren en laatst woonachtig te Leiden, en voorheen notaris aldaar, behoorde onder deze zeldzaamheden, als beschuldigd 1°. van valsheid in een authentiek geschrift, en het des bewust gebruik maken van hetzelfde, en zulks als ambtenaar in de uitoefening van zijne functien; 2°. van misbruik van vertrouwen; en 3°. van oplichting. Uit de instructie van dit proces, alsmede uit de op heden gehouden debatten, is gebleken, dat Da niel Poeloeje Danielsz, voorheen fabriekruur in dekens, etc., te Leiden van Hendrik Visser, mede aldaar woonachtig, in het begin van de maand April dezes jaars gekocht had, een huis, erve en tuin, gelegen te Leider dorp, nabij Leiden, van welken koop en verkoop, op den 12 April 11. door de partijen eene acte is gepasseerd, ten overstaan van den notaris van Gent, den beschuldigde ten deze, en getuigen; dat de kooper, Poeloeje, destijds aan den beschuldigde eene somma van f90 had ter hand gesteld voor de registratiekosten der acte; dat de beschuldigde echter in gebrek is gebleven, hem die acte te bezorgen; en dat de kooper, na onderscheidene vruchteloze aanmaningen, op raad van eenen zijner vrienden, van een ander aan den heer officier van Justitie te Leiden kennis had gegeven; dat gemelde officier aan hem, Poeloeje, toen verzocht heeft, zich uit zijn naam te informeren, of er werkelijk eene zoodanige acte op registratie is bezorgd, hetgeen dan ook juist omstreeks dien tijd had plaats gehad; doch waaruit tevens was gebleken, dat de beschuldigde een vroeger gedaan renvooi in deze acte, welke, en door de contractanten en door hem notaris en getuigen was geteekend, buiten medeweten van de contractanten en getuigen had vervalscht, door de dagteekening 12 April, in die van 12 Junij te vervangen.

Omtrent het 2de punt van beschuldiging, misbruik van vertrouwen, (hetgeen, even als het 3de punt, namelijk oplichting, alleen tot eene correctie van de gevangenis aanleiding kan geven), is het gebleken, dat een zekere Hoogebom, van Leyden, aan den beschuldigde een partijje garen voor een bedrag van f 19 had ter hand gesteld, ten einde die openbaar te verkoopen; dat echter dit garen bij openbare veiling die som niet had mogen gelden, doch eerst later door den beklagde in zijn particulier is verkocht, zonder aan Hoogebom dit geld te hebben ter hand gesteld; welk tweede punt van beschuldiging dan ook door het openbaar ministerie is ingetrokken, als alleen tot eene civiele actie kunnende aanleiding geven.

Betreffende het 3de punt, is het gebleken, dat zekere J. Bosman, landbouwer en veehandelaar in de provincie Groningen, welke zich van tijd tot tijd, ter bevordering zijner belangen, naar Leiderdorp en Leiden begaf, met den beschuldigde van Gent bekend was, en vroeger altijd wel door dezen was behandeld; dat van Gent zich tot hem naar Leiderdorp had begeven, en hem verzocht betaling te willen geven op eene adsignatie, groot f 95, op zekeren heer Depre, te Groningen, in welk verzoek Bosman had bewilligd. Later is het echter gebleken bij acte van protest, na ingewonnen informatien, zoo wel bij den Commissaris van Politie te Groningen, als bij het postkantoor aldaar, dat deze naam geheel en al onbekend was. Toen de getuige zich tot den beschuldigde, met verzoek om restitutie van die f 95 en de kosten, gewend had, is deze nalatig gebleven hem te voldoen, doch heeft hem voorgesteld nog f 205 ter hand te stellen, wanneer hij hem zoude geven eene adsignatie op de Associatie-Cassa te Amsterdam, groot f 300, en in de maand November betaalbaar, welk voorstel echter door den getuige niet is geaccepteerd.

De beschuldigde, welke in de instructie niet uitvlugten was te berde gekomen, heeft in de publieke audientie, alles volmondig beleden, doch tevens verklaard, geene de minste intentie te hebben gehad, iemand te benadeelen; dat alleen zijne benarde geldelijke omstandigheden, grootendeels door een langdurige ziekte veroorzaakt, hem tot eene daad hebben verleid, waarvan hij zeide, dat hij het gewigt niet had ingezien; dat alleen valsche schaarnte hem tot deze daad gebracht had, daar door aan de partijen onbewimpeld den stand van zaken te openbaren, alles zou zijn geredresseerd; terwijl hij in de maand September stellig penningen zou moeten ontvangen, waarmede hij een en ander ruimschoots zou hebben kunnen voldoen, gelijk zulks ook inderdaad ten processe gebleken is, met de waarheid overeenkomstig te zijn.

Op de vraag van den heer voorzitter, of hij die acte niet vervalscht had, ten einde de boete te ontdoen van dezelve niet binnen 10 dagen te hebben laten registreren, heeft de beklagde geantwoord, dat de door hem gemaakte verandering, veelteer aan den drang van de contracterende partijen, inzonderheid van den kooper, was toe te schrijven, dan aan zijne bedoeling om die boete te ontgaan.

De geëerde voorzitter heeft, met de hem eigene wilwilleendheid en met zijtbare blikken van aandoening, den beklagde in de audientie ondervraagd, hetwelk door dezen niet onopgemerkt is gebleven, en welke zeer aangedaan zijnde, daarover zijne erkentelijkheid aan het hof heeft betuigd.

Eindelijk is nog ten processe gebleken, dat den belanghebbenden, van wege de betrekkingen des beklagden, de door hen geleden schade is vergoed.

De heer advocaat-generaal P. E. Piepers, die in dit proces de functien van het openbaar Ministerie waarnaam, begon zijne redevoering met eene inleiding, waarin hij, onder anderen, zeide, dat de misdaad van valsheid, op zich zelve afschuwelijk, lafhartig en gevaarlijk, nog bezwarender wordt, naar mate de persoon en het stuk meer vertrouwen inboezemden; dat valsheid in een authentiek geschrift, volgens de bestaande wetten, te regt, met tuchthuis en het brandmerk gestraft wordt, uit hoofde der gemakelijkheid, waarmede zich ieder arglistig, door dat middel van een' anders vermogen kan meester maken. Is dit de straf, (vervolgde de redenaar) voor ieder bijzonder persoon, die zich aan die misdaad schuldig maakt, nog zwaarder is dezelve, en die misdaad wordt zelfs met de poena proxima mortis gestraft, wanneer een openbaar ambtenaar, dien door de hoogste magt die bevoegdheid is toegekend, en een dubbel vertrouwen schendt en zich daaraan schuldig maakt. Hij vermeende, dat deze strengheid der wet volkomen gebillikt werd, wanneer men in overweging nam, dat deze misdaad de rust en de welvaart van geheele familien bedreigt, en dat daardoor geene zekerheid meer voor overeenkomsten en verbindtenissen zou bestaan. En een zoodanig ambtenaar, een openbaar notaris, zeide hij, wordt heden voor de vierschaar van dit hof gebracht, die het vertrouwen, door de hooge regering en der maatschappij in hem gesteld, heeft geschonden.

Na de daadzaken te hebben geresumeerd, zoo als die in de acte van beschuldiging vermeld zijn, zeide de spreker, dat hier art. 145 van het strafwetboek van volkomen toepassing was, dewijl de dolus malus alhier ten duidelijkste bleek, aangezien hij de regten der schatkist, welke hij als titel d'andeme, wegens het niet behoorlijk tijdig laten registreren der acte te ontdoen, was, door middel van de gepleegde valsheid had trachten te ontdoen.

Met betrekking tot het 3de punt, de oplichting, zeide hij, dat de handeling van den beklagde jegens Bosman ontegensprekelijk onder het bereik van art. 405 van het strafwetboek viel, en dat, hoe onbegrijpelijk dit artikel gewoontlijk toegepast kan worden, hier daaromtrent geen twijfel kan bestaan.

Ten slotte heeft deze ambtenaar geconcludeerd, dat de beklagde zou worden schuldig verklaard aan de hem ten laste gelegde misdaad, en naar aanleiding van art. 145, 148, 164 en 405 van het wetboek van strafregt, art. 7 en 8 der publicatie van 11 December 1813 en art. 207 van het wetboek van strafvordering, zoude worden gecondemneerd, tot het zwaaijen met het zwaard over het hoofd op een schavot, tot eene gevangenis van 5 tot 20 jaren en tot eene geldboete van niet minder dan f 50, met bepaling

dat, met betrekking tot de vervalschte acte, art. 301 van het wetboek van strafvordering zou worden toegepast; welk artikel is van den navolgenden inhoud:

« Indien de beschuldigde, ter zake van valsheid in eene authentieke acte wordt veroordeeld, zal het Hof, het zij verklaren, dat het gepleegde stuk vals is, het zij bepaaldelijk aanduiden, waarin de vervalsching bestaat. Van die verklaring wordt door den griffier proces-verbaal opgemaakt, en door den president en hem ondertekend.

Afschrift van het proces-verbaal zal, door den griffier ondertekend; en het valsche of vervalschte stuk worden gehecht, en bij de uitgiften van grosen of afschriften van het stuk, zal steeds aan den voet afschrift van het proces-verbaal moeten gevoegd worden.

Eindelijk zal op het valsche of vervalschte stuk, door den griffier een aantekening worden gesteld, waarbij naar het aangehechte proces-verbaal wordt verwezen.

De heer advocaat L. Metman, die (met den heer D. Donker Curtius) de verdediging van dezen beschuldigde had op zich genomen, zeide, dat hij aanvankelijk niet dan met huivering de hem opgedragen taak had aanvaard, doch dat alleen het aanzien van de betrekkingen van den beschuldigde, gepaard met de onevenredigheid, welke in casu, tusschen de misdaden en de straf bestond, en de hulp van den talentvolle rechtsgeleerde, die mede dezen beklagde zoude verdedigen, de aanvankelijk bij hem opgekomen huivering had overwonnen; te meer daar hij vermeende, dat de beschuldigde, hoe laakbaar hij ook in het oog van den meest toegevoenden geschildeld had, zich echter niet zoodanig had vergrepen, om zijne overige levensdagen geschandvlekt onder boosdoeners te moeten doorbrengen.

Tot het onderzoek van de regtsquestie overgaande, zeide hij, dat hij geen *crimen falsi* aanwezig was, aangezien in het wezen der zaak geene verandering in die acte gemaakt was, dit stuk ook op dit oogenblik nog geldig was, en er geene nadeel hoegenaamd aan eene der partijen was toegebracht. Hij vermeende, dat de beklagde dus alleen, volgens art. 16 der bestaande wetten op het notariaat, eene notariële straf gecurreerd had, en hij daarvoor alleen tot geldboete, schadeloosstelling en distictio kon verwezen worden. Mogt zich het Hof met dit gevoelen niet vereenigen, dan nog vermeende de spreker, dat hier geen *falsus* aanwezig was, daar het een aangenomen regtsbeginsel is, dat elke verduistering geen strafbaar falsum in den geest der wet daartelt. Onder die kenmerken moet het voornemen doorstralen van anderen te benadeelen, hetwelk hier niet aanwezig was, daar er ook geene essentiële veranderingen in den kooprijke acte gemaakt zijn. Hij ontkende niet, dat den kooper er aan gelegen geweest zijn, zijn eigendomsregt van den dag van den koop te kunnen bewijzen, noch dat de schatkist geen dubbel regt te vorderen had; doch die stelde, volgens hem, geen falsum daar, daar dit, wil het strafbaar zijn, een onmiddellijk en stellig nadeel moet toebrengen, en niet noodzakelijk uit het gepleegde voortvloeijen; tot staving van dit zijn gevoelen, beriep zich de verdediger op *Merlin* en andere autoriteiten. Verder heeft hij de vraag geopperd, of het publiek Ministerie nu wel gerechtigd is, uit dat quasi nadeel, van namelijk de schatkist te kort te hebben gedaan, te ageren, nu de administratie geene poursuites daartegen heeft geëntameerd. In allen gevalle meende de spreker ook, dat art. 148 van het strafwetboek op zijn en niet toegepast kon worden, daar hij alleen het stuk ter registratie gebragt had, en daarbij geen voordeel is becoogd, en dat dus ook al wederom hier de dolus malus, het eerste vereischte van iedere misdaad, ontbrak, om dit artikel te kunnen toepassen.

Ten aanzien der beschuldiging van escroquerie, zeide hij, dat het voorval tusschen den beklagde en den getuige Bosman niet viel onder het bereik van art. 405 der strafwet, aangezien Bosman niet aan de acceptatie van den voorgewenden heer Depre, maar alleen aan van Gent vertrouwen had geschonken, dewijl hij dezen kende. Na dit gevoelen breedvoerig te hebben uiteengezet, zeide de redenaar nagenoeg ten slotte:

« Indien het twijfelachtig is, hetgeen wij nog niet kunnen toegeven, dat hier een *crimen falsi* heeft plaats gehad, dan twijfel ik niet, of de schaal zal ter zijner gunste overslaan. Zijn talrijk huisgezin, zijne benarde omstandigheden, zijne ziekte, en zijn waarschijnlijk voortuigt om het te kunnen vergoeden, hebben hem doen besluiten, zich uit de oogenblikkelijk verlegenheid te helpen.

Hoe laakbaar hij ook mogt gehandeld hebben, is hij echter niet zoo diep gezonken, van zich een anders goederen te hebben toegeëigend, om nu als de grootste overlaat te worden geschandvlekt, en uit zijne betrekkingen te worden gerukt, ten einde dezelve nooit terug te zien, of zoodanig verzwakt, dat hij hen alleen het laatste vaarwel zal kunnen toeroepen.

Ik hoop, dat hij voor zijne betrekkingen niet zal zijn verloren, en aan dezelve teruggegeven worden. Hij is tevens voor ons eene treffende herinnering aan de spreuk: *die staat, ziet toe, dat hij niet valle*.

Nadat het publiek Ministerie zijn gevoelen nader had ontwikkeld en bij de genomen conclusie gepeist, kwam de heer advocaat Dirk Donker Curtius het woord, en begon zijne inleiding, voor zoo ver wij hem konden volgen, aldus:

« Hoe kan een oogenblik van onberadenheid een' mensch brengen op de plaats, waar deze beklagde thans zit. Wie kan gelooven, dat, indien hij de gevolgen van zijne daad had berekend, dat hij hier zoude te regt staan. Geene haatzucht om winsten, geen lage toelag om iemand te benadeelen, heeft er hem toegebracht; doch zulks is alleen aan eenen zamenloop van omstandigheden toe te schrijven. De beklagde, (aldus ging de redenaar voort), opgevoed in een' stand, welke de zijne niet was, had vóór onze vereniging met Frankrijk, eene dubbele betrekking, bezoldigd ambtenaar der stad Leiden, en notaris, welke laatste slechts eene bijzaak, en geen bestaan was. In 1811 verloor hij zijne stedelijke betrekking, en moest toen in een beroep, waaraan hij slechts vlugtige zorgen gewijf had, bestaan voor vrouw en 10 kinderen vinden, en toen nog ontfemde zij zich over eene zuster. O! die zoo handelt, is geen slecht mensch; de eerste getuige heeft verklaard, dat hij hem altijd als een' braaf man gekend had, welke door eene openstelling van beroepen, zonder vermogen, te veel handel dreef en te veel beproefd had, waardoor zich zoo velen bedrogen vinden; en weldra moest hij ook eindigen met een' handel, welke, volgens de spreker, ook nu nog door de Regering gedreven wordt, (en waarvan men, volgens hem, de onheilen niet genoeg kende, waarmede de spreker de loterij bedoelde). Nu van vertrouwen en aanzien beroofd, waren zijn vooruitzichten duister, en er bleef hem niets anders over dan de practijk; inderdaad een gevaarlijk beroep voor hem, die de armoede tot huisgenoot heeft. Sedert twee maanden was hij ten achteren in de voldoening zijner huurpenningen, en in dien toestand nam hij penningen, die aan hem waren toevertrouwd. Het eenvoudige kon hij wel voldoen, het dubbele was eene onmogelijkheid, en om niet te geven hetgeen hij niet verbeuren kon, heeft hij tot de verandering der datums in de acte zijne toevlugt genomen.

Na de regtspunten nader te hebben ontwikkeld, en het publiek ministerie op onderscheidene punten te hebben geantwoord, eindigde hij nagenoeg met te zeggen, dat in zake van valsheid, aan den regter is overgelaten, te appreciëren, of de wet in hare strengheid moet worden toegepast. Hij uitte de hoop, dat bij de regters in de beslissing daarvan, de vrees geen ingang zou vinden, dat zijne vrijspraak aan de maatschappij zou kunnen benadeelen en een ongunstigen indruk te weeg brengen. Verstoken van alle middelen om voor zich zelve te zorgen, (aldus sprak de redenaar nagenoeg) en te zorgen voor hen, die God aan zijne zorgen heeft toevertrouwd, zal hij steeds tot afschrik strekken van hen, die zijne voetstappen zoude willen volgen.

— Het Provinciaal Hof van Holland heeft den 27 dezer Jan Burghart van Gent, gewezen notaris te Leiden, schuldig verklaard aan valsheid in een authentiek geschrift, en zulks als openbaar ambtenaar in de uitoefening zijner functien, misgaders aan het misdrijf van oplichting. Het Hof heeft hem, naar aanleiding van het requisitoir van den procureur-generaal, gecondemneerd tot het zwaaijen met het zwaard over het hoofd op een schavot, tot eene confinement van 5 jaren en tot eene geldboete van f 50, (zijnde het minimum der straf, volgens het nog bestaande lijfstrafelijk wetboek); met verder bevel, dat, met betrekking tot de vervalschte acte zal worden gehandeld, gelijk is voorgeschreven bij art. 301 van het wetboek van strafvordering.